

Rezultatele obținute la Concursul CIK DAMADIAN Botoșani, 2025

Secțiunea epigramă:

- Premiul I – Nicolae Bunduri
- Premiul al II-lea – Florin Rotaru
- Premiul al III-lea – Valentin David
- Mențiune – Ion Moraru

Secțiunea poezie unoristică:

- Premiul I – Gheorghe Bălici
- Premiul al II-lea – Janet Nică
- Premiul al III-lea – George Eftimie
- Mențiune – Grigore Chitul

Trei epigrame la tema ARCA LUI NOE și două epigrame la temă liberă

Premiul I – Nicolae Bunduri

ARCA LUI NOE

La potop ca să te-ajute,
Dând semnalele sonore,
ARCA vine-n trei minute
Și Salvarea-n șapte ore.

SACRIFICIU

Lui Noe, navigând pe undă,
Cu o povară-atât de grea,
De-aș ști că Arca se scufundă,
I-aș da-o și pe soacra mea!

DECLINUL ROMÂNIEI

Sfârșitul pare să înceapă
Cu sinistrați pe vreme rea,
Că Arca veche trage apă,
Iar Noe trage la măsca.

INUNDAȚII

Stihiile mereu ne-ncearcă
Și în Moldova iar e chin:
Vuiesc puhoaietele de pară,
S-au spart butoaiele cu vin!

COD ROȘU

Poți vedea mereu o stare,
Pe la semenii nesiguri:
Chiar și pe căldură mare,
Proștii suferă de friguri!

Premiul al II-lea – Florin Rotaru

PRESUPUNERE REZONABILĂ

Bătrânul Noe, când lovi năpasta,
Și-a îmbarcat copiii și nevasta,
Tot ce-și avea sălașul pe uscat...
De soacră-sa probabil c-a uitat!

SOLUȚIE SALVATOARE

Cum Noe-avea nevasta cam geloasă
Și ea dicta pe cine-aduce-n casă,
Amantei, s-o salveze de aflux,
I-a construit din timp un iaht de lux.

ARCA LUI NOE

Privind în jurul meu din când în când
Nu reușesc să îmi reprim un gând
Că arca respectivă, cum se pare,
A fost, bag seamă, prea încăpătoare...

UNEI IUBITOARE DE ARTĂ

Galerii a colindat
C-un întemeiat motiv
Și-n sfârșit s-a măritat
Cu un pictor mai... *naiv*.

CINE SĂ LE MAI ÎNȚELEAGĂ?

Când s-a-ntâmpnat să mă însor
Știa că sunt inventator
Și-acuma tot ea-i cu pretenții:
Se supără că-i torn *invenții*...

Premiul al III-lea – Valentin David

OUL SAU GĂINA

Când Noe a ajuns pe Ararat,
La mal să-și încropească un sălaș,
Rămase peste poate de mirat...
Îl așteptau armenii cu lavash!

UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ

Căzu pe spate Noe de mirare
Căci se produse-un lucru nefiresc:
Trimise-un porumbel în cercetare,
Dar s-a trezit cu cucul armenesc!

OSPITALITATE

Când Noe l-a trimis către uscat,
Un porumbel s-a-ntors în cioc c-o plasă,
Având în ea coniacul „Ararat”...
Și lângă el, normal, un bon de casă!

PERSEVERARE DIABOLICUM

Un bard îi trage morții clapă,
Cu gândul către veșnicie:
Deja-i cu un picior în groapă...
Cu celălalt, afară, scrie!

COMANDĂ PROMPTĂ

Zise-un chelner cam neras,
Ce-a adus carafa,
Să aștept juma de ceas...
C-o să-mi văd și ceafa!

Mențiune – Ion Moraru

CONSTATARE

Noe-a navigat c-o arcă,
Fără să greșească ruta,
Doar aleșii noștri, parcă
Au venit aici..., „cu pluta”!

OBIECTIVUL „PROGRAMULUI DE GUVERNARE”

Politicienii-ncearcă
Să ne-arate care-i scopul
Și, ca Noe de pe arcă,
Strigă: „După noi,...potopul!”

MAJORAREA PREȚURILOR

Noe, după vechi istorisiri,
A salvat ființele c-o arcă...
Să scăpăm de „valul de scumpiri”,
Azi, ne-ar trebui măcar... o barcă!

UN FOST DEȚINUT, LA CUMPARATURI

Cum produsul, orișicare,
E marcat c-un „cod de bare”.
Tot uitându-se la ele,
Vede...gratii și zăbrele!

DORINȚA

Mă rog mereu la Sfinți și Dumnezeu
Ca-n viață, fericit să fiu și eu
Dar nu exagerat, în niciun fel,
Precum e... Patriarhul Daniel!

Poezie:

Premiul I – Gheorghe Bâlici

VIS APOCALIPTIC

Corabia lui Noe, cea modernă,
E gata pregătită să ne poarte
Cu tot confortul spre planeta Marte
Pe unde viața pare-a fi eternă.

E totul pregătit, e ca la carte,
Avem de toate și un steag în bernă
Petrece nava de pe fața termă
A Terrei ce se scutură de moarte,

Căci e război și noi fugim de el,
Lăsând aici dezastrul ca model
Ce-n amintire o să ne rămână.

Spre-o altă lume, unde vrem să fim,
Cu gând de pace iată că pornim...
Punând și niște arme la-ndemână.

Premiul al II-lea – Janet Nică

ARCA LUI NOE

A plouat întruna, peste larga fire,
Ziua, noaptea, ziua, noaptea, în neștire,
Patruzeci de zile ploile căzură,
Și-adunate-n vale, apele crescură,
Dealurile, munții stau chirciți sub ape,
Nicio vietate n-are cum să scape.
Însă, mai devreme, Noe, cu credință,
Adună în arcă tot ce fu ființă:
Lei, pantere, tigri, elefanți, șopârle,
Șoareci, purici, gâze, mormoloci din gârle,
Fluturi, oi și capre, porumbei, gazele,
Șerpi, meduze, găște, vaci și filomele,
Mii și mii de feluri, câte și mai câte,
Unele, frumoase, altele, urâte
Pentru înmulțire, puse în pereche,
Astfel să se treacă peste lumea veche.

A trecut potopul și, pe toată firea,
De atunci, încoace, alta-i omenirea.
Dar, cum omul este slabă vietate,
Lumea este, iarăși, plină de păcate.

Se anunță-ntruna, de pe vremea mumii,
Că, destul de-aproape, e sfârșitul lumii.
Și, înfricoșată, de himere, parcă,
Lumea se întreabă: "Va mai fi o arcă?"
Lumea se întreabă: "De vor fi potoape,
Va mai fi un Noe, iarăși să ne scape?"

Plin de animale, dup-a firii voie,
Parlamentu-i noua “ARCĂ A LUI NOE”,
Iar, de plouă mâine și-i potop de apă,
Va muri poporul, parlamentul scapă.

Premiul al III-lea – George Eftimie

LA EDEC

Întreg poporul trage la edec,
Să scoată România eșuată
La ape mai adânci, ca ea să poată
Să navigheze sigur prin varec.

Aleșii-și amintesc de Noe iată
Cum navigase fără de eșec,
Întreg poporul trage la edec,
Să scoată România eșuată.

De Noe știm chiar dacă anii trec,
De Arca sa, o navă minunată,
Dar România este în găleată
Și, s-o scăpăm cumva de la înec,

Întreg poporul trage la edec.

Mențiune – Grigore Chitul

REGIMUL PLUVIOMETRIC

Făcea în arcă Noe inventarul,
Cu ochii-n cartea de zoologie,
Și calcula cât trebuie să fie,
În tone de furaje, necesarul.

Din nesfârșita sa menajerie
Ce stoic suporta cu greu calvarul,
Doar țipete și răgete, cu carul,
Prefigurau o-ntreagă anarhie.

Bătrânul patriarh, în disperare,
Știind că hrana o să se termine,
A început să-mpartă vitamine
Iar celor care protestau mai tare
Le-a spus: Cu dobitoacele stăm bine,
Da-s prea mulți dobitoci cu gură mare!